

Dubovské noviny

Nezávislé noviny malokarpatskej obce Dubová pri Modre
Vychádzajú Konferenciou sv. Ján Krištof v Dubovej ako prvú novinu tejto obce v histórii

Ročník VI. • december 2006 • Nepredajné

5/2006

Dubová - zima 2005

Malá podhorská dedinka zahalená do tmavej noci, osvetlená drobnými hviezdami a krásnym mesiacom a uprostred nej rozsvietený kostol. Jednoduchý obraz našej vianočnej noci nám pripomína bedliacich i spiacich pastierov neďaleko Betlehema. Strážili svoje stáda, keď zrazu uprostred nich zažiarilo svetlo.

Pod'me bratia...

Evanjelium nám hovorí, že keď sa nad pastiermi otvorilo nebo naľakali sa. Osvietila ich Pánova sláva. Človek, ktorý sa dostane do kontaktu s nebom, vždy sa da- jako preľakne. Nebo je svätosť, nevinnosť, ale i Božia majestátnosť, moc a veľeba. Vo svetle otvoreného neba, v Božom svetle človek vidí svoju biedu a bezmocnosť.

Nám sa páčia títo tak úprimne naľakaní pastieri. Ich reakcia, postoj, gestá hovoria o veľkosti a vznešenosti vianočnej noci. A hovoria nám i o tom, že Vianoce môžu opravdivo prežívať len úprimní ľudia. Tí,

Milí čitatelia,

dovoľte nám s nástupom adventu zaželať Vám pokojný čas prípravy na Ježišov príchod. Nech sa nám všetkým darí očakávané Vianoce prežiť v atmosfére lásky a tej dobrej vôle, ku ktorej nás vyzývajú anjeli z Betlehema.

Prajeme Vám požehnaný čas vianočný a plodné zakončenie civilného roka. Nech do toho nového vstúpime s čistým štítom.

Redakcia

ktorí veria v otvorené nebo a ktorí poznajú svoje viny a preto cítia, ako veľmi potrebujú Vykupiteľa.

V žiare zaznie hlas: „Nebojte sa!“ Tak oslovuje Boh tých, ktorí spoznali svoj nedostatok. Tieto slová patria i nám. Máme pred Bohom strach a preto už neočakávame prejavy Božej lásky. Cítíme sa jej nehodní. Boh sa pre mnohých stal niekým koho sa boja alebo od koho nevedia, čo majú očakávať a tak nechcú mať s ním radšej nič. „Narodil sa vám.“ Vám, vám! Toto slovo je veľmi dôležité, aby sme pochopili, že ide o prejav Božej lásky. „Narodil sa vám!“ Pre mňa, pre teba, kvôli nám prišiel na svet Boží syn z neba.

Boh na mňa nezabudol, Boh ma má rád. Prichádza sem kvôli mne, lebo ho potrebujem. „Potrebujem svetlo v šere a temnote veľkej zloby i neistoty. Túžim po pokoji, po pochopení, po láske i po uznaní... Potrebujem slová povzbudenia i nádeje. A napokon potrebujem aj prítomnosť niekoho, kto ma má opravdivo rád, niekoho, na koho sa môžem vždy spoľahnúť, komu môžem dôverovať, kto bude so mnou všetko prežívať a nikdy nesklame... Chcel by som mať niekoho stále pri sebe, v každej chvíli...“ - tak hovorí človek v dnešnom svete, ktorý trpí viac ako inokedy sebec- tvom, neúprimnosťou a nedostatkom pravej a úprimnej nefalšovanej lásky.

„Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán... Nájdete dieťaťko

zavinuté do plienok a uložené v jasliach.“ Ale čo je také zvláštne, vzrušujúce na tejto zvesti? Muži obyčajne nemajú veľkú náklonnosť k malým dieťaťkám. Áno, lenže pastieri poznali Písma a vedeli, že Izraelu a celému ľudstvu sa dá pomôcť len tak, že Boh pošle na svet vybraných ľudí, ktorí mu prinesú to, čo potrebuje. A tu je reč o niekom takom, a to je radosť. A kde je radosť, tam je i spev.

A keď sa na betlehenských poliach skončila prvá vianočná slávnosť a nebo znova dostalo výzor tmavej oblohy, pastieri sa znova ocitli vo svojej všednosti, medzi stádom. Všetko zostalo po starom. A predsa to už nebolo tak ako predtým. Nebo sa síce zavrelo, zem sa opäť zahalila do tmy, ale pastieri sa chvejú od rozrušenia. A tak to má byť. Počuté Božie slovo nás musí vždy pohýňať ďalej. Pastieri už nemôžu spať, zhovárajú sa a záver poznáme. Povedali si: „Pod'me teda do Betlehema a pozrime, čo sa stalo, ako nám oznámil Pán.“

Pastieri počuli. Ale chceli aj vidieť. Tak je to správne. Viera, ktorou počujeme Božie slovo, sa musí stať skúsenosťou, počuté slovo videním toho, aké to naozaj je! Náboženstvo, to nie sú len slová. Pastieri počuli, išli, hľadali a našli. Nijaká tmná noc nemôže už ohroziť ich vieru. Ponáhľajú sa do Betlehema. Hľadajú dieťa podľa toho, ako im bolo povedané: nemluviatko zavinuté v plienkach a uložené v jasliach. Keď ho našli, ich

(Pokračovanie na str. 2)

Naši jubilanti december 2006

80-roční:

Alžbeta Vandová (* 1.12.1926)
Ján Turanský (* 12.12.1926)

60-roční:

Irena Žofčíková (* 11.12.1946)
Peter Stanko (* 28.12.1946)

Jubilantom srdečne blahoželáme.
Vyprosujeme im všetky dary neba
a veľa duchovného i telesného zdravia.

Vážení spoluobčania.

D E C E M B E R. Slovo tak všedné, obyčajný názov mesiaca ako aj ostatných jedenásť. No, nie je tomu tak, už snáď aj preto, že tento mesiac je akoby strechou tým jedenástim.

Je dovŕšením kalendárneho roka a slávením najradostnejších sviatkov v roku Vianoc. Vianoce... Vianoce... aké je to milé, túžobne čakane slovo. Každá i významná udalosť časom zovŕšenie i prvotné kúzlo sviatkov vybledne. Iba radostný lesk Vianoc trvá už viac ako dvetisíc rokov nezmenený, vždy čerstvý, vždy okúzľujúci.

Vianoce sú strediskom pokoja, lásky a blaženosti, na ktoré netrepezlivo čakáme. Vianoce sú skutočne prameňom radosti a oddychu.

Milí spoluobčania, zo srdca Vám želim, aby ste i v tomto roku prežili Vianoce v zdraví a spokojnosti tak ako ich s radosťou očakávame.

Alexander Lukačovič, starosta obce

Konferencia sv. Jána Krstiteľa v Dubovej Vás srdečne pozýva na

Trojkraľový benefičný koncert

V programe vystúpia:
Mládežnícka spevácka skupina farnosti sv. Jána Bosca z Bratislavy,
Daniel Kiss,
Kresťanská spevácka skupina Credo z Dubovej.

Daniel Kiss

Mládežníci z Bratislavy - Trnávky

Credo z Dubovej

Výťažok z dobrovoľného vstupného venujeme v celom rozsahu na pomoc našim trpiacim bratom a sestram v Libanone.

v nedeľu
7. januára 2007
o 15.00 hod. v kostole

Komunálne voľby 2006 v Dubovej

Predkladáme Vám výsledok komunálnych volieb v Dubovej, ktoré sa konali 2. decembra 2006, ako sme ich obdržali z Obecného úradu:

V Zozname voličov bolo zapísaných 740 voličov. Počet vydaných a odovzdaných obálok 524, čo predstavuje 71 % účasť na voľbách.

Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby do obecného zastupiteľstva 512. Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby starostu 518.

V nasledovných tabuľkách uzvádzame prehľad o kandidátoch vzostupne podľa počtu získaných platných hlasov. Zvolení kandidáti sú vyznačení **tučným písmom**.

Voľba starostu obce:

Por. č.	Kandidát	Počet získaných platných hlasov
1.	Ľudovít Ružička	200
2.	Alexander Lukačovič	160
3.	Mária Polčicová	71
4.	Pavol Lukačovič	48
5.	Vladimír Oškera	39

Voľba poslancov do Obecného zastupiteľstva:

Por. č.	Kandidát	Počet získaných platných hlasov
1.	Mgr. Vladislav Mandulák	266
2.	Jozef Zajíček	260
3.	Ing. Štefan Gregorička	241
4.	Peter Koník	205
5.	Miroslav Kučera	204
6.	Pavol Lukačovič	200
7.	Ing. Juraj Meško	198
8.	Renáta Jakubcová	192
9.	Juraj Vika	180
10.	Blažena Koníková	160
11.	Jozef Jakubec	158
12.	Eduard Moravčík	157
13.	Vladimír Oškera	142
14.	Juraj Polčíč	116
15.	Roman Oškera	83

Vážení spoluobčania,

Aj touto cestou sa Vám chcem poďakovať za dôveru, ktorú ste mi pri komunálnych voľbách prejavili.

Je veľká škoda, že nie všetci kandidáti môžu plnohodnotne vykonávať svoj mandát, no verím, že úmysel pracovať v prospech obce a jej občanov sa voľbami neskončil. Pozývam ich a rovnako aj ostatných občanov na spoluprácu v komisiách, ktoré Obecné zastupiteľstvo zriadi. Dubová potrebuje a voľby ukázali vysokou volebnou účasťou že aj má, aktívnych občanov, ktorí sa zaujímajú o veci verejné.

Verím, že nové Obecné zastupiteľstvo nadviaže na to, čo sa v našej obci podarilo vybudovať a spoločne budeme pracovať na zveľadení našej rodnej obce.

Zároveň Vám prajem pokojné, šťastné a požehnané Vianočné sviatky. Prežime ich spoločne so svojimi najbližšími v rodinnej pohode, láske a porozumení.

Ľudovít Ružička ml.

Pod'me bratia...

(Dokončenie)

srdce sa naplnilo radosťou a duše pokojom. Nevýslovným pokojom ľudí, ktorých sa dotklo samo nebo, ktorých sa dotkol sám Boh..

Cesta pastierov je aj našou cestou. Boh neprestal hovoriť. Hovorí nám stále cez písané slovo Svätého písma i cez to hovorené ústami Cirkvi. Ak ho počujeme nemôžeme byť už takí ako sme boli pred tým. Ono nás volá, pozýva, hľadať Pána tam kde je. V našom každodennom živote, v našich každodenných skutkoch. A keď ho nájdeme, nájdeme to, čo najviac potrebujeme. Nájdeme spolu s ním i lásku, pokoj, novú nádeje i chuť a radosť do nášho života. „Hľadajte a nájdete po čom túži vaša duša“ – tieto slová nech nás sprevádzajú počas týchto sviatkov.

ThDr. Mário Orbán, farár

Pod'akovanie darcom

ktorí v predchádzajúcom období finančne podporili tvorbu Dubovských novín:

Anton Suchovský, rodina Anny Gajdošíkovej, Agnesa Hudcová, rodina Rudolfa Polčiča, Rozália Lukačovičová, R. Dubanová, rodina Viktora Polčiča, rodina Jána Polčiča, Marta Geršicová a rodina Hudekova (Bratislava).

ĎAKUJEME!

Otec Martin Mazák

Keď mi asi pred dvomi týždňami hlas v telefóne oznámil, že zomrel vdp. Martin Mazák, ostalo mi smutno na duši. Tak mi je vždy, keď odíde niekto, koho som mal rád, koho som si vážil a komu to už nemôžem povedať. V takých chvíľach si uvedomujem, koľko dôležitých vecí mi v živote uniká...

Spoznali sme sa po telefóne. Kontakt som získal od Mariky Vargovej, ktorú som pred jej odchodom do Švajčiarska poprosil o nejaký kontakt pre naše Credo. Otec Martin bol okamžite nadchnutý myšlienkou podporiť stretnutie našej a švajčiarskej mládeže a dovedol vec až do konca.

vo večnosti

Švajčiari prijali naše pozvanie na Dubovú a o nejaký čas počas nášho pobytu vo Švajčiarsku to bol práve on, kto bol celý

čas s našimi priateľmi a s nami dušou i telom. Pri jeho pokročilom veku a mnohých povinnostiach nás uviedol na dôležité miesta, predstavil nás dôležitým ľuďom a robil nám tlmočníka z francúzštiny. Vďaka sme ho potom prijali aj na Dubovej, kde slúžil svätú omšu spolu s pánom dekanom Štefanom Žákom. Neváhal ani chvíľu, keď sa pri jednej svojej návšteve Slovenska dozvedel, že pán dekan je v nemocnici, hneď sa so mnou stretol a nezastavili sme sa, až kým sme nespýtali, kde leží a šli sme ho navštíviť. Ako rodák z Rajeckej Lesnej sa na Slovensko viackrát vrátil a bol viackrát i na Dubovej. To však bolo už v réžii iných a ja som väčšinou nebol o jeho návštevách informovaný.

Otec Martin Mazák je veľký a vzácny človek a verím, že také je aj jeho miesto pred Pánom. Credo si navždy uchová pamiatku na jeho lásku a krásu jeho osobnosti. Vyslovujeme za jeho dušu svoje modlitby a keďže sme sa rozlúčky s telom zosnulého v Rajeckej Lesnej dňa 25. novembra 2006 mohli zúčastniť iba v minimálnom počte (prinášame Vám z tejto udalosti niekoľko fotografií), je naším želaním, aby bola za dušu otca Mazáka odslúžená svätá omša v dubovskom kostole. Pane, buď milostivý jeho duši.

František Zajíček

OTEC MARTIN MAZÁK VO VEČNOSTI

- PÁN SI HO POVOLAL K SEBE
dňa 17. novembra 2006.

Otec Martin Mazák - Salezián, nás opustil... na našej pozemskej púti. Ale veríme, že je s nami v "spoločenstve svätých" na druhom brehu života - u Pána.

Zomrel krátko pred dňom svojich 93. narodenín. Slúžil statočne, vytrvalo, príkladne ako dušpastier, misionár Slovákov pre Romandské Švajčiarsko. Ešte v stredu slúžil sv. omšu a niesol sv. prijímanie chorej. Po návrate domov (Soral) náhle odpadol. Našli ho spolubratia, na zemi ležiaceho a s poraneniami. Pri prevoze do nemocnice sa ešte prebral k vedomiu. Potom však znovu upadol do bezvedomia... Lekári po odborných vyšetreniach hodnotili jeho zdravotný stav ako veľmi vážny a nádej na uzdravenie už prakticky nebola...

Usnul v Pánovi dnes poobede.

Narodil sa 12. decembra 1913 v dedinke Frivald (Rajecká dolina). Slovensko opustil už ako dospievajúci chlapec. V Taliansku začal svoju rehoľnú formáciu v kongregácii Saleziánov. Ešte ako mladého klerika ho však určili pre misionársku

prácu vo vtedajších francúzskych protektorátoch v severnej Afrike. Na území Tuniska a Alžírsku prežil minimálne 14 rokov. A zväčša tu vykonával úlohu učiteľa na francúzskom gymnáziu. Potom sa vrátil do Európy. Spomínal, že bol vždy "chatrného zdravia - teda chorľavý".

Prvé rehoľné sľuby mal v roku 1937, doživotné rehoľné sľuby v roku 1940 a kňazskú vysviacku mal dňa 24. februára 1945. Už ako rehoľný kňaz prináležal do francúzskej saleziánskej provincie (Paríž). Ako misionár pre Slovákov vo Švajčiarsku pôsobil už od samého zrodu Slovenských Katolíckych Misií pre emigrantov. V tejto práci vytrval hrdinsky až do posledného dychu svojich síl.

Ešte dva dni pred jeho smrťou mi dvakrát telefonoval. Medzi 10. a 12. novembrom mi poslal tri poštové zásielky. Pripravil "program svätých omší" pre mestá: Ženeva, Lausanne. Bol až do konca svojho pôsobenia vo vynikajúcom duševnom stave.

Mal výbornú pamäť, nadšenie pre prácu misionára a nadovšetko **BOL ČLOVEK DOBRÉHO SRDCA.**

Andrej Macko
Slovenská katolícka misia Švajčiarsko

Hlavný celebrant nitriansky biskup Mons. Viliam Judák, po jeho ľavej ruke vdp. Šadlák, správca farnosti Rajecká Lesná, po pravej ruke vedúci predstaviteľ saleziánov Don Turanský.

Na konci storočia vznikajú ďalšie politické strany. Okrem liberálov i sociálna demokracia, Národná strana, Ľudová strana, ktoré rozbúrili svojimi požiadavkami politickú hladinu v Rakúsko – Uhorsku.

Premeny Dubovej... (13)

V tomto období konečne dorastá nová generácia slovenskej inteligencie, ktorá chce zmeniť tvár starého Uhorska – reprezentovaná Andrejom Hlinkom. Tento rozvíjal širokú aktivitu. Bojoval proti židovským úžernikom a krčmárom, ktorí ovládali mnohé dediny, zakladal ľudové družstvá na predaj tovaru, ľudové pohostinstvá, ktoré mali vytlačiť nesvedomitých podnikateľov, vytváral úverové spolky, potravinové družstvá, spolky miernosti, čitateľské krúžky a pod., publikoval v Národných novinách, Katolíckych novinách, Ľudových novinách a prihlásil sa k česko-slovenskej vzájomnosti, ale pod záštitou katolicizmu. Týmto sa vypracoval na vedúcu osobnosť slovenského politického katolicizmu. U nás sa zvyšovanie povedomia prejavilo pekným činom Jána Pálffyho seniora, ktorý založil základinu na štipendia v prospech študujúcej mládeže a na tento účel venoval 09. 10. 1900 svoje nemovitosti, ležiace v obciach Dolné Orešany, Ompitál, Častá, Píla a **Dubová** v bežnej cene minimálne 1.743.000 korún. U nás sa tiež pokročilo vpred. V roku 1900 založil v našej obci Pavel Jantousch úverové družstvo (niečo podobné sporiteľni).

Slovenská mládež združená v spolkoch (Tatran – Viedeň, Detvan – Praha, Slovenský spolok – Pešť) sa živo hlásila k Martinskému centru, ale poznala, že najviac v Uhorsku zaostáva oslobodzovacie hnutie. Preto v roku 1896 vznikla Československá jednota v Prahe. Česi si uvedomovali, že Slovensko je ich mostom k Rusku. Obklopení Nemeckom, Pruskom, Sliezkom a Pomoranskom, s množstvom Nemcov v samotných Čechách sa obávali o svoju národnú a štátnu identitu. V Českosloven-

skej jednote sa angažoval i T. G. Masaryk. Tu oživoval snahy o získanie Slovákov, razil cestu myšlienkam o národnej jednote Čechov a Slovákov, vytvoril filozofiu čechoslovakizmu. To však narazilo na odpor v Martinskom centre. Druhým prúdom národných snáh Slovákov boli snahy amerických Slovákov.

Od 70-tych rokov 19. storočia sa do USA vysťahovali desaťtisíce Slovákov a títo sa v lepších ekonomických podmienkach začali skôr národne uvedomovať.

Ešte v roku 1890 vznikol Národný slovenský spolok, v roku 1893 Matica slovenská v Amerike, 1894 spolok Živena a v roku 1907 Slovenská liga, ktorá vyvíjala veľkú aktivitu v zahraničí pri udržovaní

rejnej mienky vo svete. Českí poslanci žiadali Viedeň o zákrok proti vraždeniu "svojich bratov Slovákov". Na našu obranu sa postavil aj nositeľ Nobelovej ceny Björnsterne Björnson, ktorý písal proti útlaku, tiež škótsky publicista Seaton Watson. Ba i niektorí Maďari boli znepokojení tým, čo sa v Uhorsku deje. Výdatnú podporu dostali Slováci i od Srbov a Rumunov (tiež národnosti v Uhorsku, ktorí však mali už vlastnú štátnosť). V roku 1913 vzniká Slovenská ľudová strana ako dôsledok rozkolu medzi vlastencami – slovakistami a čechoslovakistami. Odtrhla sa od Slovenskej národnej strany. Treťou stranou na Slovensku bola Sociálna demokracia.

U nás zasa v roku 1913 Ján Šajda založil dychovku. Cvičiteľom bol istý Slaninka z Ompitálu. Neskôr hudbu cvičil

Dubovská dychovka
založená v r. 1913

Horný rad (stojáci) zľava: Ján Slinták (Heligon), Jozef Kosec (trompeta), Jozef Kosec (trompeta), Štefan Drefko (trompeta), Štefan Hrdlovič (trompeta), Štefan Duban (basskrídlovka)

Stredný rad (sediaci) zľava: Ján Tajcnár (klarinet), Ján Tomašovič (kridlovka), Ján Šajda (vedúci dychovky - kridlovka), Vincent Ružička (kridlovka), Alexín Šikula (klarinet)

Spodný rad (ležiaci) zľava: Jozef Polčic (malý bubon), August Hrdlovič (bubeník na veľký bubon)

slovenského národného povedomia.

V rokoch 1906 – 1907 bol v obci postavený nový kostol. Stavali ho majstri z Budapešti. Na jeho výstavbe sa podieľali takmer všetci vtedy žijúci dospelí a dospievajúci občania obce. Zvony na tento kostol boli použité zo starého kostola. Veľký zvon do nového kostola bol neskôr zakúpený z milodarov veriacich – odliaty bol v Chomutove, lebo najväčší zvon zo starého kostola zobraza maďarská vláda na výzbroj rakúsko – uhorskej armády počas 1. svetovej vojny. 7. októbra 1907 bol kostol vysvätený tu pôsobiacim farárom Rudolfom Smutným.

Silnejúce represie voči Slovákom (napr. strelba v Černovej) viedli k pobúreniu ve-

Peško z Modry a po dvoch rokoch ju viedol Ján Šajda sám niekoľko desaťročí. Nástroje mala dychovka spočiatku vypožičané, neskôr zakúpené z darov ľudí. Prvá dychovka bola tohto zloženia: Ján Šajda Vincent Ružička, Ferdinand Kosec, Jozef Tajcnár, Jozef Polčic, Štefan Duban, August Vrabel, Pavel Kosec, František Slinták, Jozef Klimo, Virgil Klimo, Pavel Tomašovič, Ján Tomašovič a Štefan Hrdlovič. Po vojne bola kapela postupne doplnená: Štefan Drefko, Ján Slinták, Štefan Švorc, Alexín Šikula, Štefan Hrdlovič ml., Jozef Kosec st., Jozef Kosec ml., Vojtech Koník a Severín Tomašovič.

Ludovít Ružička ml.

Pripomienka zosnulých december 2006

100 rokov:

Serafína Polakovičová + 21.12.1906
dcéra Tomáša a Agnesy rod. Čambálovej (6 hod.)

90 rokov:

Katarína Mitická + 2.12.1916
manželka Štefana rod. Konečná (62 r.)

Viliam Belica + 8.12.1916
syn Jána a Magdalény rod. Svrčkovej (24 r.)

Virgil Klimo + 30.12.1916
syn Jozefa a Magdalény rod. Peškovej (18 r.)

80 rokov:

Anastázia Hrdlovičová + 10.12.1926
dcéra Alexína a Paulíny rod. Jelemskej (19 dní)

70 rokov:

František Hrdlovič + 5.12.1936
manžel Márie rod. Jakubcovej (70 r.)

60 rokov:

Katarína Palkovičová + 15.12.1946
vdova po Mikulášovi, rod. Mojžišová (82 r.)

50 rokov:

Vojtech Mičunek + 24.12.1956
vdovec po Márii rod. Šimovičovej (85 r.)

Vojtech (Albert) Mičunek

20 rokov:

Viliam Pastucha + 26.12.1986
syn Františka a Sofie rod. Gavorníkovej (39 r.)

Verím, že môj Vykupiteľ žije...

Milí čitatelia, aj v tomto vianočnom čísle Dubovských novín Vám ponúkame pokračovanie rubriky spracovávanej predovšetkým k 100. výročiu nášho kostola, ktoré budeme sláviť už o necelý rok. Je skvelé, že v obidvoch rubrikách o histórii našej obce, ktoré teraz uvádzame paralelne, sa môžeme dočítať toľko vzácných detailov.

Všetci si uvedomujeme, že históriu treba zachytiť a odovzdať ďalším generáciám. Nech sa nám to teda podarí čo najlepšie.

K výročiu kostola (2)

Prvý kostol, ktorý som podrobne opísala v minulom čísle, sa nachádzal v tej dobe mimo obce, približne 150 krokov od konca obce. To je za terajšou osvetovou besedou. Teraz sú na tomto mieste súkromné záhrady. Cintorín bol okolo kostola a v roku 1740 bol ohradený. Kríž bol pri vchode do cintorína. Pochovávali sa len katolíci, miesto hrobu bolo bezplatné. Pomníky na hroby sa nestavali. Pri ohrade cintorína bola márnica vystavaná na náklady fary.

Občania boli katolíci, hovorili len slovensky. Farár ochotne vykonával cirkevné obrady v tejto reči. Farár bol dôležitá osobnosť v dedine, všetci si ho uctili.

Obec leží v rovine na úpätí hôr. Na prechod cez dedinu z jedného konca na druhý je potrebná približne štvrtá hodina a na obchôdzku celej dediny asi polhodina. Dubová má veľa vinohradov, horských lesov, ale pôda je tu veľmi kamenistá. Nachádza sa tu potok menom Žlabek.

Na druhom konci dediny je socha sv. Jána Nepomuckého, ktorú dal vystavať istý kantor mimo obliga fundácie. Mimo obce sa nachádzala ešte malá kaplnka, postavená sv. Anne, starosť mala nad ňou celá obec. Táto kaplnka sa vtedy nachádzala pri ho-

ráni, čo je terajší dom Františka Kulicha a odtiaľ už pokračovala hora.

Ako som už spomínala, obec Dubová bola filiálkou fary Vištuk. Po odlúčení od fary vo Vištuku patrila Dubová cirkevne prechodne k fare v Častej. To bolo v rokoch 1781 až 1817. Z matričných údajov vieme, že neskôr patrila k fare na Štefanovej.

V roku 1788 bolo v Dubovej miestne kaplánstvo a napokon v roku 1807 zriadená samostatná fara v Dubovej. Matrika je vedená od roku 1788, používaný je jazyk slovenský.

Prvým farárom v novozriadenej fare Dubová sa stal **Pavel Dobicz**. Teológiu absolvoval v Marianskom seminári v Trnave, potom pôsobil ako kooperátor v Častej a od roku 1807 v Dubovej. V tomto roku dal postaviť dľa uznesenia vrchnosti farský dom pokrytý slamou, ktorý 18.1.1818 zhorel.

V roku 1738 bol založený prostredníctvom Františkánov v Trnave spolok Sv. Františka. Tento spolok v roku 1781 vlastnil osem olejomalieb, jeden kríž a sochu sv. Františka, ktorá sa používala na výzdobu rakiev.

Spracovala: Mária Polčíčová

Spomienka

V mesiaci decembri si pripomíname nedožitú 100. narodeniny **Júlie Kubánkovej** (Julišky) - * 29.12.1906 +26.6.1991 - a spätne 15. výročie jej úmrtia.

Ako dobré je milovať a veriť nevyčerpatelne! Všetko, čoho sa dotkne láska, je zachránené od smrti.

(R. Roland)

Spomínajú kamarátky:
Anka, Marta, Anička.

Nedožitú jubileum

Dňa 2. decembra 2006 si pripomíname 90. nedožitú narodeniny nášho drahého manžela, otca a starého otca **Vojtecha Gajdošika**.

Spomíname na neho s láskou.

Vo svojich deťoch žijeme ďalej.
(Euripides)

Milí čitatelia, predkladáme Vám dokumentačný materiál o našom rodákovi, čestnom občanovi Dubovej, pánovi Ernestovi Svrčkovi, ktorý veľa kilometrov vzdialený od našej obce našiel svoje uplatnenie v oblasti umenia, predovšetkým výtvarného. Dostali sme k dispozícii niekoľko materiálov o umeleckej tvorbe a osobné vyznanie Ernesta Svrčka, ktoré nám poslal do redakcie poštou a ktoré Vám ponúkame v plnom znení.

E. Svrček vystavuje svoje koláže v župnom úrade

Takmer 30 koláží Ernesta Svrčka z Brezna si môžu záujemcovia pozrieť na výstave Kamufláže nielen pre dni sviatočné, ktorú v piatok otvorili vo výstavných priestoroch Úradu Banskobystrického samosprávneho kraja. Ide o jubilejnú 70. výstavu tohto autora, ktorý pochádza z Dubovej pri Modre, ale dlhé roky žije a pôsobí v Brezne.

„Svrček dokáže objaviť to, čo iným zostáva skryté, dodať veciam nový rozmer a pozerať sa na svet z tej lepšej stránky. Občas s iróniou, občas s láskavým humorom. To

všetko iba za pomoci novín, časopisov, obrázkov a celkom obyčajných nožníc,“ uviedla Drahomíra Kyslanová z odboru kultúry ÚBBSK. Dodala, že základom jeho tvorby boli najprv koláže s tematikou športu, ku ktorému mal vždy veľmi blízko. Neskôr svojim osobitným spôsobom reagoval na rôzne problémy, ktorými prechádzala spoločnosť a ktoré priniesla nová doba.

Jeho silnou stránkou je schopnosť odhaliť a šokujúco pomenovať to, čo sa iní usilovali zahľadiť, nevidieť, nevytáhnovať z tmy na svetlo. A bolo jedno, či sa jeho trúfalá, bujná predstavivosť týka politiky alebo pikantnej erotiky. Výstava Kamufláže nielen pre dni sviatočné potrvá v priestoroch ÚBBSK do konca augusta. (SITA)

Z tvorby Ernesta Svrčka

Text naľavo je malou ukážkou, ako prezentujú tvorbu, nápaditosť, originalitu a osobnosť Ernesta Svrčka v novinách.

Venované milovanej matke k stému výročiu jej narodenia a štyridsiatemu piatemu výročiu úmrtia.

Anastázia Svrčková, rodená Jurkovičová,
* 2.4.1906 + 6.11.1961

Svedectvo a súvislosti

Prirodzene, po toľkých rokoch si už nepamätám na detaily, zhruba však viem, že to nedefinovateľné, nad slnko jasnejšie, magické a hrejivé svetlo sa ma kdesi tam, kde bola pohoda, po akej som sa celý doterajší život márne kde-kade pachtil, opýtalo vľúdny, akýmsi tajuplne záhadným, skôr sugestívnym ako reálne vysloveným hlasom: - No čo, už si sa rozhodol, kde budeš susedom okná loptami vybíjať?

Presne viem, ako som sa oblažený milotou toho hlasu spontánne zasmial, no potom už plný sústredenej pozornosti som tú ako mak sploštenú guľu nechal ešte párkrát otočiť sa okolo vlastnej osi, aby som sa definitívne uistil, že som si vybral akurát. To najlepšie z najlepšieho.

- Tu!

Vykríkol som v príhodnom okamihu čo mi hrdlo stačilo – a z plných pľúc som sa prvý raz nadýchol...

Dubová, tá pri Modre, tá nielen zo všetkých Dubových, Bukových, Lipových, Smrekových, Brezových..., ale zo všetkých vidieckych sídiel onoho telesa vôbec, môjmu oku i srdcu už vtedy najmilšia, piatok 29. júna 1942, prikázaný cirkevný sviatok apoštolov Petra a Pavla, pol druhej popoludní krásneho slnečného letného dňa neľahkých, k vojne povážlivo sa schyľujúcich časov.

Dubová, tá medzi Bratislavou a Trnavou, rodina zručného automechanika, klampiara, stolára i zámočníka, poctivého vinára a skutočného majstra ktovie koľkých ďalších remesiel, žiaľ, ale aj... Rodina Ernesta Svrčka, rodina neprekonateľného „degustátora“ chýrneho dubovského moku, ktorej tri rohy jej krbu počas celého svojho hektického života s nesmiernou láskou, pracovitou a oddanosťou, neochvejne však podopierala jednoduchá, zbožná, múdra a po všetkých stránkach skvostná žena, manželka, či skôr

vazalka autoritatívnej hlavy klanu, Anastázia, rodená Jurkovičová
Moja matka.

Tá neskutočne charizmatická a nepretržite činorodá žena ma priviedla na svet, len čo sa vo veľkých bolestiach dotáckala z poľa, kde sa v úpeku sparného letného dňa hrbila pri kopcovaní zemiakov. Zvládla to bez pomoci babice, ktorá v tú istú hodinu asistovala pri inom pôrode na opačnom konci dediny. Po nutnom vysporiadaní sa so všetkými ukrutnosťami pôrodného aktu ma sama uložila do kolisky, v ktorej mi išli dušu vytriasť z príchodu bračeka na svet sa vytešujúce tri sestry, štvorročná Irenka, šesťročná Marienka a osemročná Lydka, už vtedy spoľahlivá pomocnica v piatok-sviatok všakovými, nezriedka i najťažšími chlapeckými robotami zavalenej, navyše nielen krutým osudom bitej a inak zraňovanej drahej mamky.

Čas bežal, svet sa ďalej krútil a my sme rástli, postupne brali rozum, silneli – i morálne – ved' bolo vždy z čoho si brať ponaučenia. Toľko lásky a útrap pod jednou strechou sotva niekedy, okrem tej našej, ešte niekde inde bolo. Nie raz, nie dva razy som bol v živote onomu záhadnému a tajuplnému svetlu veľmi povďačný, že sa ma v onom čase a položení opýtalo iba, kde chcem uzrieť svetlo sveta. Tú najlepšiu spomedzi všetkých matiek si už ono samo vzalo na starosť vybrať pre mňa. Ale tak, ako je deň a noc, dobro a zlo, radosť a smútok, láska a nenávisť, tak bol k matke potrebný aj otec. Aj toho mi zadovážilo, dnes viem, že s tými najpreciznejšie domyslenými detailami. Lebo len ono vedelo, čo všetko mi stojí v ceste a zdolať to ako v bavlne chovaný, by som nemal najmenšiu šancu dožiť sa týchto dní.

Som tu.

Po každej, aj tej najničivejšej kalamite, zvykne celkom nevy-svetliteľne zostať medzi tisíckami polámaných a povyvracaných stromov stáť jeden-dva, najnápadnejšie práve svojou nenápadnosťou. Tie nám potom v bolestne obnaženom priestore vydávajú svedectvo opačnej hodnoty, ako brutálne vyčíňajúci živel. A nielen o ňom a o katastrofe ním spôsobenej.

Ernest Svrček
Čestný občan Dubovej

Seminarista Ernest Svrček ml. u Svätého Otca

Jedným nie z mnohých Slovákov, ktorí mali šťastie dostať sa s predchádzajúcim pápežom Jánom Pavlom II. - azda najväčšou a najcharizmatickejšou svetovou osobnosťou ostatného storočia - do blízkeho kontaktu, bol aj Brezňan s dubovskými koreňmi, narodený v Banskej Bystrici, Ernest Svrček mladší, študent teraz už 5. ročníka Teologickej fakulty sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici - Badíne, vnuk Anastázie Svrčkovej. Svätý Otec mu pri poslednej návšteve Slovenska osobne požehnal spolu s niekoľkými ďalšími študentmi na pôde ich alma mater.

Zbožným pránim roduverného Dubovana Ernesta Svrčka staršieho je, aby jeho syn svoju prvú sv. omšu po vysvätení za kňaza odslúžil v kostole, v ktorom boli pokrstené a Boha po celé desaťročia vzývali celé generácie ich rodu.

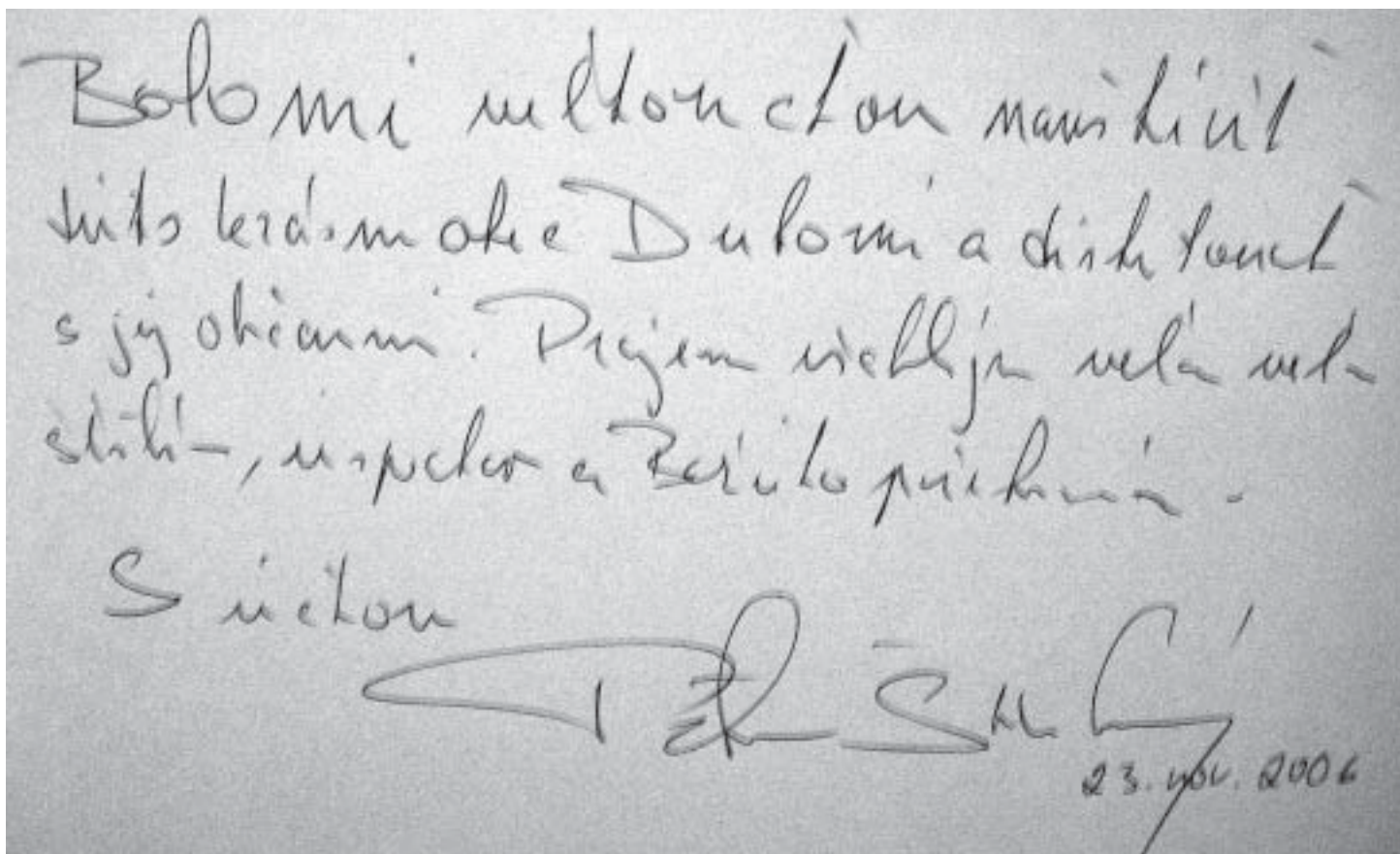
Ernest Svrček ml. prijíma požehnanie z rúk Svätého Otca Jána Pavla II.

Peter Šťastný na Dubovej

Prinášame čitateľom pozdrav od poslanca Európskeho parlamentu a hokejovej legendy - pána Petra Šťastného, ktorý navštívil našu obec a zúčastnil sa besedy s občanmi na tému: Malé národy v európskej politike, spojenú s prezentáciou novootvoreného Európskeho informačného centra (EIC) v Bratislave. Propagačné materiály tohto centra s kontaktnými adresami nájdete na prízemí Obecného úradu, kde sú zadarmo k dispozícii všetkým občanom. V EIC Vám radi poradia a poskytnú informácie o možnostiach štúdia, práce a cestovania v Európskej únii.

Organizátori besedy

Pripomeňme si ešte tohtoročný program k sviatku sv. Cyrila a Metoda

Pri príležitosti Cyrilometodskej slávnosti bola tento rok udelená Vecná cena starostu obce trom bývalým a jednej terajšej pani učiteľke za ich dlhoročnú prácu v školstve na Dubovej. Tento výraz úprimného poďakovania za výchovu mnohých generácií dubovčanov dostali:

Pani **Libuša Musilová**
Pani **Emília Krajčovičová**
Pani **Anna Fialová**

Pani **Viera Fialová**

Celý program sprevádzala Kresťanská spevácka skupina CREDO a pán riaditeľ ZŠ mgr. Schwarz predstavil panie učiteľky prekrásnym, priam poetickým pásmom života žiaka.

Aj touto formou ešte raz ďakujeme oceneným učiteľkám za ich lásku, s ktorou nás vychovávali, učili a pripravovali na ďalší život.

- III -

Skončili obaračky...

Všetkým, ktorí boli nápomocní počas hospodárskeho roka a hlavne pri zbere hrozna ďakuje **Vinárstvo Ján & René Pretzelmayer**.

Za pomoc pri všetkých prácach, hlavne pri obaračkách, ďakuje aj **Vinárstvo Mareka Jakubca**.

Rodina Pavla Lukačoviča vyslovuje vďaku všetkým, ktorí boli počas celého roka nápomocní pri vinárskych prácach.

Milému jubilantovi **Viliamovi Jakubcovi** k životnému jubileu 70-tke veľa zdravia, šťastia a Božieho požehnania žela manželka, syn Miro a Tibor, nevesty Editka a Ivetka, vnúci Martinko, Tomáško a Robko.

Blahoprianie sme nedopatrením neuverejnili v aktuálnom čase v minulom čísle Dubovských novín, za čo sa jubilantovi i jeho rodine ospravedlňujeme.

Zároveň sa pripájame ku gratulácii a prajeme do ďalších rokov veľa síl a Božej lásky.

Redakcia

**Najdôležitejšia hodina
je vždy prítomnosť,
najvýznamnejší človek je ten,
ktorý stojí oproti,
najnutnejší skutok je vždy láska.**

(Eckhart)

Blahoželanie

Pani **Alžbete Vandovej** ku krásnemu životnému jubileu deti želajú spokojnosť a Božie požehnanie.

Ak chceš pochopiť slovo šťastie, treba ho chápať ako odmenu a nie ako cieľ.

(Exupéry)

Na súťaži jesennej časti v silovom trojboji sa po veľkom úspechu jarnej majstrovskej časti sezóny pripravovali štyria pretekári.

najlepší na Slovensku. V kategórii dorastencov je veľká konkurencia a súboje sú veľmi

v tlaku a 240 kg v mŕtvom ťahu. Trofej najlepšieho pretekára Slovenska prebral od ministra obrany Františka Kašického.

Medaila z majstrovstiev sveta v Dubovej

Výkonnosť Samuela Tomašoviča po majstrovstvách Slovenska dorastencov predpovedala úspech na majstrovstvách sveta, ktoré boli začiatkom septembra v bulharskej Sofii.

Účasť na M-Sveta, kde sú len tí najlepší zo všetkých kútov sveta, nie je každodenná záležitosť v živote človeka. Samovi sme túto príležitosť ponúkli a on sa jej zhostil s najväčšou zodpovednosťou. Celé prázdniny pokračoval v celoročnom tvrdom tréningu s cieľom čo najlepšie obstáť.

Najvyššie svetové šampionáty splňajú najprísnejšie kritériá kvality súťažiacich a tak ako inde v športe, aj tu zohráva veľkú úlohu diplomacia. Nie vždy je to čisté a tu Samo zistil, že nestačí vždy činku „len“ zdvihnúť. Vďaka neobjektívnemu rozhodovaniu Samo hneď v úvodnej disciplíne drep prišiel o už zdvihnutý bronz s hmotnosťou 232,5 kg. Po tlakoch 130 kg sa Samo upokojil a sústredil na záverečnú disciplínu mŕtvu ťahu. Po ťažkom súboji, kde sa nedalo zaváhať a presným kaučovaním Samo vydrel obrovský úspech v podobe bronzu za výkon 237,5 kg.

Celkovo v trojboji získal Samo v kategórii do 82,5 kg výborné 5. miesto z 15 vyrovnaných borcov celého sveta. Po dlhej dŕže kde musel Samo stláčať hmotnosť pod 82 kg a vyčerpávajúcej súťaže, ktorá skončila takmer o polnoci, sme sa presunuli na 8 dňové sústredenie v krásnom prostredí gréckeho ostrova Thassos.

O tri týždne naši dorastenci Samuel Tomašovič, Daniel Zubaj a Peter Moravčík bojovali v súťaži GRAND PRIX SLOVAKIA, ktorú organizoval náš klub. Súťaž bola medzinárodná a súťažili v nej len tí absolútne

tesné. Smolu mal Peter Moravčík, ktorý sa pripravil síce dobre, ale príliš veľká motivácia a technické problémy ho zastavili už v drepe na základe 140 kg v hmotnostnej kategórii do 67,5 kg.

Posledné vystúpenie pretekára z Dubovej mal byť štart Majstra Slovenska Miroslava Polčica v súťaži 1. ligy družstiev. Žiaľ vírusové ochorenie Mirovi zabránilo štartovať po niekoľkomesačnej príprave tesne pred pretekom.

Celoročný sumár výsledkov dubovských silných mužov znie:

2 – tituly majstra Slovenska (Tomašovič v doraste, Miro Polčic medzi juniormi)

Osobné rekordy lámal Daniel Zubaj, ktorý obsadil skvelé 4. miesto v kategórii do 82,5 kg. Dano drepol 175 kg, vytlačil 110 kg a potiahol výborných 200 kg. Celkovo v súťaži bez rozdielu hmotnostných kategórií dosiahol na bodované 10. miesto v súťaži TOP 10 o absolútneho víťaza.

Zaslúžene absolútnym víťazom tejto medzinárodnej súťaže sa stal bronzový medailista z M – sveta Samuel Tomašovič. Samo s prehľadom vyhral svoju svoju kategóriu do 90 kg výkonmi 240 kg v drepe, 150 kg

3 – striebra z majstrovstiev Slovenska (Marek Polčic medzi nimi v tlaku Peter Moravčík a Daniel Zubaj v doraste)

Bronz z M – sveta Sama Tomašoviča a zlato ako absolútneho víťaza medzinárodnej GRAND PRIX SLOVAKIA v doraste. Sú to famózne výsledky a dôkaz toho, že tam, kde sa správne a tvrdo trénuje a dobre investujú finančné prostriedky, tam sa aj darí. Dubovský spoluobčania môžu byť na svojich silákov právom hrdí.

P. Kovalčík

Dátum vydania ďalšieho čísla: **15. január 2007** - uzávierka pre textové a obrazové príspevky: **20. december 2006**

Dubovské noviny - Nezávislé noviny malokarpatskej obce Dubová pri Modre
Vydavateľ: Konferencia sv. Jána Krstiteľa v Dubovej

Šéfredaktor: **Mgr. Ing. František Zajiček**

Redakcia: **Jarmila Fandlová, PhDr. Gertrúda Hutterová, Pavol Lukačovič, Ľudovít Ružička, Peter Zajiček**

Adresa: **Zámocká ul. 47, 900 90 Dubová** Kontakt: **0903 756 369, 0905 188 352**

Reg. č.: **ORRIOV 13/00239/24-9/2001** Tlač: **Vydavateľstvo Michala Vaška**

E-mail: **dubovskenoviny@dubova.sk** Peňažný ústav: **TATRABANKA** Účet č.: **2626475074 / 1100** Internet: **www.dubova.sk**

